

generelt forringer socialforvaltningernes klientforhold.

Ansvar for det offentlige sociale indsats bør fortsat entydigt være den primærkommunale sociale sektors. Socialrådgiverforeningen erkender, at der over år og dag har kunnet rettes kritik af de sociale forvaltningers indsats på det tertiære plan, det personorienterede behandlingsplan. Dette forhold bør imidlertid ikke føre til krav om, at løsningen af opgaverne i stedet skal finde sted i SSP-samarbejdets regi og med den foreslåede regellempele til følge. I stedet bør der såvel fagligt som socialpolitisk ske en præcisering og prioritering af opgaveløsningen i de sociale forvaltninger. Socialrådgiverne dér har både erfaringen og ekspertisen, som løsningen af disse opgaver forudsætter – men det kniber med ressourcerne!

Hvad kunne man gøre?

Hvis der, som fremført, råder tvivl om, under hvilke konditioner der i SSP-regi kan udveksles personoplysninger, bør denne tvivl bortvejres på basis af de ovenfor nævnte etiske principper og med udgangspunkt i forvaltningslovens regler.

Såfremt politiet på sin side savner legal mulighed for at underrette socialforvaltningerne om bestemte personers kriminelle eller formodet kriminelle handlinger, bør dette kunne afhjælpes gennem præcisering af retsplejelovens § 752 og bistandslovens §§ 17 og 19, hvorefter forvaltningens indsats bør udøves på baggrund af forvaltningslovens regler og de etiske principper for udførelse af socialt arbejde med enkeltpersoner.

Med venlig hilsen

Kurt Eriksen
formand